

(Xin trân trọng kính gửi bài viết này đến Bà quí phò Tròn Thò Lò Xuân)

Nếu sưu tra và tham khảo hốt các số liệu về nhân Đệ Nhứt Cộng Hòa do Tổng Thống Ngô Đình Diệm thành lập và lãnh đạo, thì vai trò của Cộng viên Ngô Đình Nhu đã đóng góp một phần không nhỏ trong sự nghiệp Chính Cộng đầu tiên của Miền Nam Việt Nam. Ngoài sự thành công của Quốc sách lập Chiến Lực do ông soạn thảo đã tạo ra sự điều chỉnh cho đời phồn vinh, thì có một sự kiện mà mãi cho đến ngày nay lịch sử vẫn chưa làm sáng tỏ được. Đó là việc ông Cộng viên Ngô Đình Nhu đích thân đi gặp Phạm Hùng, và Đợi đến của Hồ Chí Minh để tìm một thỏa hiệp cho cả hai phe.

Rất tiếc và rất tiếc! Đã gần 50 năm trôi qua nhưng tài liệu và chứng cứ về sự kiện này vẫn không được khám phá gì nhiều hơn! Ngoài một vài chi tiết mang tính trùng lặp được viết đi rồi ghi lại qua hàng ngàn cuốn sách viết về cuộc binh biến 1-11-1963. Ngay cả Luận án viết của xong của các cựu Trung Tá Nguyễn Văn Châu, từng là Quân y của Đệ Nhứt Cộng Lao có một tựa đề khá gây chú ý là: Ngô Đình Diệm và Nhân Lực Hòa Bình Dạng Dò, do Dịch giả Nguyễn Vi Khanh thực hiện vẫn không soi rọi thêm một bằng chứng nào khác, về cuộc chuyển nhượng bí mật của hai đời đến thu hoạch hai phe Nam-Bắc tại khu rừng Tánh Linh-Bình Tuy, để rồi đem ông Cộng viên Ngô Đình Nhu giao và đóng vai người đi Săn Cọp để gặp gỡ Ủy viên Phạm Hùng.

- Vậy, Phía Cộng hòa là ông Ngô Đình Nhu, còn phía Việt cộng là ông Phạm Hùng. Họ đã nói gì?

- Mục đích tiến triển của cuộc thương thuyết sẽ ra sao?

- Thỏa hiệp này có lợi cho Cộng Hòa hay Cộng Sản?

- Ai hứa hẹn với ai điều gì?

- Tại sao ông Ngô Đình Nhu phải đi nhượng bộ này? Và phải chăng nhượng bộ này mang tính “thấu cáy” mà ông Nhu mưu toan ngấm vào Mỏ thay đổi lập trường về Chính phủ Đệ Nhứt Cộng Hòa?

- Nhưng cái này là hai ông Diệm- Nhu muốn bán đất ng Miền Nam cho Việt cộng nh bao ng i đã k t i?

- Học, nếu th a hi p hòa bình này thành công thì Việt Nam sẽ nh th nào? Các di n chính tr có r i vào tình tr ng bi đát nh hi n nay không?

Hàng ngàn câu hỏi đã đ t ra, và đã có hàng v n l p lu n tr l i đã in trên m t gi y. Nhưng t t c đ u b b t kín sau t m màn bí m t, và có th s bí m t này s b chôn vùi d i l p b i th i gian. Phía ng i bên v c cho hai ông Diệm- Nhu thì khá khiêm t n khi bàn v s ki n này. Nhưng phía ng i ch ng thì quy t m t l i là t cáo, và l p lu n t cáo đ c đ a ra nh ng không m y có s kh tính và thuy t ph c, nếu không muốn nói là ác c m tính. Trong khi các y u t v l ch s nh ngo i giao- quân s - pháp lý- tình t dân t c- ý chí lãnh đ o c a m i bên, k c c a Hoa K và Đ ng Minh, cũng nh Nga Xô- Trung C ng và kh i Xã h i ch nghĩa ch a đ c k t h p đ t o nên m t l p lu n v ng vàng.

V y, làm sao đ soi rõ s ki n này khi hai nhân v t chính cũng đã đ t ng t b b c t nh chính k ho ch hòa bình b dang đ . Câu tr l i th t quá khó nh h i ông Tr i có bao nhiêu tu i và trái Đ t có t bao gi ! Nhưng, đây chính là đ m h p đ n nh t, thu hút nh t đ cho ai sau này muốn làm nên m t Lu n án Hòa Bình và Chi n Tranh c a Việt Nam và Đông D ng. B i r ng, Nếu đ m so v i t t c danh nhân t ng nh n gi i Nobel Hòa Bình trên th gi i, thì k ho ch hòa bình c a C v n Ngô Đình Nhu th t s mang m t đ c tính h t s c táo b o và đ c đáo, hay nói cách khác là đ c nh t vô nh . Vì, cu c th ng thuy t không h x y ra trong m t phòng xa hoa v i ti ng khui n giòn c a nh ng chai R u, mà s th a hi p đ c âm th m môi gi i c a 2 v Đ i s quán Pháp và n Đ , và đ i u gì còn l i x y ra, t t c có ch hai ng i trong cu c m i t n t ng c t l i...

Đ t lòng Kính tr ng đ i v i m t Chính tr gia xu t s c có công Ch ng C ng. Xin gác l i m i l i bình cũng nh phân tích v s thành công hay th t b i c a k ho ch hòa bình này, h n n a khi s ki n ch a tr thành l ch s thì không nên v i vàng phán xét. Do đó, Bài vi t này ch xin đ a ra m t s l p lu n có c s đ xác đ nh r ng. K ho ch hòa bình c a ông Ngô Đình Nhu r t h u lý và có kh năng s thành h u l c, nếu ông không b th m sát.! Vì r ng, m t s câu hỏi d i đây xin đ c đ t ra cho nh ng ai muốn tham lu n v s ki n này, và t câu tr l i theo c m nh n c a m i ng i s là y u t đ xác quy t cho v n đ .

a) Ai qu quy t đ c r ng Chính ph Hoa K mãi mãi ti p s c v i n tr cho Chính ph Việt Nam C ng Hòa. Dù là m t h u Chính ph đ c Dân c sau khi T ng Th ng Ngô Đình Diệm (v h u

hay b  th  m s t), đ  tiếp t c Ch ng C ng.

b) Ai nh t quyết ch c ch n r ng Trung C ng và Nga Sô c ng kh i C ng s n v nh viên V  Đ i u Ki n y m tr  m i m t cho H  N i đ  duy tr i cuộc chiến.

c) N u c  hai miền Nam-B c đ u được hai Kh i c  ng quốc  ng h , th  chiến tranh k o dài đ n bao l u, và d n t c Việt Nam được g ? M t g ?

d) Miền Nam c  chiến th ng cuộc chiến này không? Hay, v nh viên n m trong th  ph ng th  và b  đ ng, hay n i cách kh c l  su t đ i b  M  b t “gi m ch n t i ch ”, v i l ch s  đ  chứng minh ch a th y VNCH vượt V  tuy n 17 đ  đ nh đích qu n, nghĩa l  lu n lu n t n tr ng Hi p Định 1954.

e) N u Chính ph  VNCH r i vào t nh tr ng nh  đượm (d) n i tr n, và ngay c  th i Đ  Nh  C ng H a c ng v y (v i l ch s  đ  chứng minh). Trong khi tham v ng c  ng chi m Miền Nam c a B c Vi t không t  b  th i k t quả cuộc chiến nh  th  n o?

f) T t c  l ch s  đ  chứng minh. Phía Việt C ng chiến th ng, nh ng được g ? V  T  Quốc Việt Nam hiện nay đ  m t g ? D n t c Việt Nam trong qu  kh  và t  ng l i đ  s  m t g , c n g ?

g) H a bình vào giữa th p niên 1960 hay 1975 gi ng v  kh c g  nhau cho người c n s ng hôm nay? Hay, được v  m t g  cho m y Tri u con d n Vi t n m xuống h m qua???

R t nhiều c u h i c n đ t ra, nh ng ch  n u l n m t s  đượm c n b n đ  suy luận. V  nh m khai th ng, gi i t a cho cuộc g p g  b  m t, hay n i cách kh c l  m t k  hoạch h a b nh đ  b  ch t non. B ng m t c u h i ng n g n r ng:

Ph i ch ng  ng Ng  Đ nh Nhu đ  nh n th u h t c c di n ch nh tr  của c  2 miền Nam- B c, v  bi t trước kết quả của cuộc chiến???

Đã rồi thì đó ông đi đến một quy tắc để nhào bẻ những có tính toán, nhưng muốn vẫn hời hợt của chính trong sự có lợi cho hai phe. Ông nghĩ phía ông Hồ Chí Minh cũng cùng chung một suy nghĩ, cho một Việt Nam được quy tắc trên những đường đi của Quyển Quốc Gia.

Phía Bắc Việt, chúng ta nghĩ tới là một chi tiết nào và vấn đề này, hay nói cách khác họ không đi gì nói ra để một đi “cái oai của người chỉ huy”!

Phía Nam Việt, ai là người có các phần để vì cho rằng ông Nhu chỉ làm “ô đờ thẩu cẩu” người Mỹ. Chắc, ông Nhu không thể nào tính xa như vậy! Nếu có suy nghĩ như thế thì xin hãy tìm đến phần nhận định của chính ông Nhu trong: CHÍNH ĐỀ VIỆT NAM. Đó chính là các sự việc của nhất, là yếu tố quan trọng nhất để xác định một phần nào, dù là như nhất, để thấy rằng không hoàn toàn hòa bình mà Cộng sản Ngô Đình Nhu đang thực hiện đang để là không mạnh mẽ và rõ ràng. Trong cuốn sách giá trị đó. Ông Nhu từng nhận mạnh rằng. Hà Nội thì nghĩ thì Chắc quyển của Việt Nam sẽ một vào tay Trung Cộng. Xin thêm một lần để các lập luận. Hơn ai hết, trong nội các của Chính phủ Đệ Nhất Cộng Hòa thì ông Ngô Đình Nhu là người duy nhất, và duy nhất là người nắm vững hết tin tức Tình báo chính nội các để họ từng đến những người có sự, để thu hút hết hiểu biết hết tình hình ngoại chính và nội bộ của đất nước là Hồ Chí Minh, đến các một ví dụ mà toàn dân Việt Nam, ngay cả những người viên chức cao trong Quốc Hội hay Bộ chính trị cũng sống Việt Nam thì đó, mà ý ai biết được Công hàm bán Bí thư Đệ o năm 1958 cho Trung Cộng do Phạm Văn Đồng ký tên, trong sự đồng ý của Hồ Chí Minh đang tại cao để quy định lúc đó. Nhưng, biết đâu tin tức bí mật này đã lọt vào tai ông Cộng sản Ngô Đình Nhu! Và, ai đoán ra được từ những của Hồ Chí Minh khi đó??? Hai câu hỏi như vậy cũng là một vấn đề mà ngay cả Gia Cát Lượng, Trần Hưng Đạo hay Phạm Lãi nếu biết bên Tàu đi mà lên sống lại, cũng phải trầm ngâm: Có thể mà biết.

Số dĩ, phải đi ra vấn đề trên. Vì toàn bộ tiêu chuẩn để đi tới các sự kiện để bao trùm lên một sự bí mật, nên có quy định đi ra để để nhào bẻ để thành lập luận, ngõ hầu giúp các sự gia mai hậu anh minh cao kiến hơn, để thêm để một góc khuất để chôn cất của nước nhà.

Hôm nay đây, để trên đầu ngón tay, sau ngày Cộng sản Ngô Đình Nhu một là 46 năm. Hiện nay trên chính trị của quốc gia Việt Nam đang như thế nào? Câu hỏi này không chỉ dành cho kẻ thù như người thua, không đến phần dành cho người bên hay chúng ông. Nhưng tất cả đã thấy rõ. Biên giới phía Bắc, hay Tây Nguyên là nơi mà ông Nhu cho là để huy động đã vào tay Trung Cộng. Rồi Hoàng Sa đang phát giằng bực Trung Cộng cho dân Tàu xài, còn Trường Sa thì Việt Cộng vẫn rêu rao là có “bờ biển ta” đang đóng. Phải, bờ biển đang đóng trên một vài găm Đá to không để để cho mấy con Cá Mập cả Làng khi người ngã mình.

Chiến tranh hay Chiến thắng ai nuôi mộng, giấc mơ gì???

Ai nhận giải Nobel Hòa Bình? Và vì sao người ta phải trao giải này? Có phải người ta hoan hô vì một phần nhân loại không còn chảy máu. Chỉ cách đây vài ngày, người xem truyền hình trên toàn thế giới, đều phải thút thít hay cảm nhận một nỗi đau già 100 tuổi người trên xe lăn từ Bắc Hàn đến nhà Khách Đoàn T, rồi khán giả phải thót tim khi khi 2 người con tuổi đã 75 tuổi từ Nam Hàn đến, họ cung kính quỳ lạy người Mẹ kính yêu sau bao năm xa cách. Ranh giới giữa chiến tranh hay biên giới của hòa bình thật gần nhưng thật xa vời quá! Ai mà nhận nói rằng tôi muốn đất nước tôi như thế! Có..có thể có vài người như người dẫu gì nói ra mà không nghĩ đến. Rồi có thể! Có thể thôi, là 46 năm trước. Ông Cố vấn Ngô Đình Nhu cũng đã muốn nhen nhóm lên ngọn lửa Hòa Bình dưới hai làn bom đến. Chết chết, ý tưởng của ông không mang tham vọng cá nhân. Bởi, bước trăm năm như ông không tìm ra giấc mơ thoát cho chính mình từ Pháp-Đài Loan hay Ai Cập? Có lẽ, Cái giá của dân tộc, của tự quật cường cao hơn mộng sống của chính mình!

Ôi. Quê hương ơi! Bao giờ người con sống Việt Nam nghĩ đến như thế!

Vĩnh biệt một Chính trị gia ngàn năm khó quên với tấm lòng kính phục, khâm phục của một kẻ sinh ra sau khi Người đã ngã xuống vì giấc mơ hòa bình, 1 năm.